

[Wihjelm]

Dertil kommer den aldeles mangel på logik, der er i denne sag. Det er en efterrationalisering, når regeringen nu siger: ja, vi skaffede os ikke nogen sikkerhed i Mexico, vi spurgte slet ikke regeringen dernede om noget som helst, men vi havde jo menneskerettighedskommissionens udtalelse, og den siger sådan og sådan. Men prøv så at lægge mærke til rækkefølgen i disse ting. Menneskerettighedskommissionens udtalelse forelå den 10. maj. Det fik ikke regeringen til den 27. maj at forsøge at udvise Martinez til Mexico, da gjorde man sig endnu bestræbelser for at finde et andet land og havde planer om at udvise ham til Algeriet. Hvorfor? Fordi man selvfølgelig ikke var tryk ved den erklæring, som man bagefter har misbrugt.

Det fik heller ikke den daværende justitsminister til den 20. maj, hvor han også havde denne erklæring, men altså ikke var tryk ved den, til at sige til retsudvalget: der er ingen problemer. Tværtimod sagde han til retsudvalget på vores spørgsmål om disse garantier, at han ville lægge afgørende vægt på at få garantier for den pågældendes sikkerhed i det land, han blev udvist til. Det var begge dele efter, at erklæringen kom fra menneskerettighedskommissionen. Alligevel efterrationaliserer man og lader, som om det er noget, der er sket i mellemtiden, og siger: vi havde jo den der erklæring. Det hænger ganske enkelt heller ikke sammen.

Så oplyser ministeren i dag – og det er også nyt – at det var forsøgt at skaffe aftale med andre lande end Mexico om at effektuere udvisningen dertil. Så må man jo nok spørge: hvad er det for nogle lande? Hvad er det for forsøg? Dem har vi aldrig hørt om før. Hvad er der egentlig sket i forholdet til Algeriet fra den 27. maj til den 19 august? Hvorfor kunne det lade sig gøre den 27. maj, men ikke den 19. august? Er det overhovedet forsøgt? Vi har ikke hørt om det før.

Det er let nok at slynge sådan en ud og få den accepteret af den socialdemokratiske ordfører. Man må tillade os andre at være en smule skeptiske, bl. a. fordi chefen for fremmedpolitiet, politimester Søren Sørensen, i en samtale med Ekstra Bladets reporter på dette område den 14. oktober efter reporterens referat af denne samtale udtrykkelig har sagt, at man allerede ved den første udvisning fortalte den pågældende, at da han nu havde

brudt en aftale, så ville han næste gang blive udvist til Mexico.

Det er en fuldstændig fejlbedømmelse af situationen. Det var nogle af os herinde, der prøvede at få den udvisning standset. Det var ikke Martinez, der gjorde noget som helst i den anledning, men han skulle ligesom udsættes for repressalier, fordi man ikke fik ham vist ud i første omgang. Da Ekstra Bladets journalist spørger, om det var ministeriet, der sagde det dér, så svarer Søren Sørensen: »I forbindelse med, at den første udvisning blev standset, måtte jeg sige til ministeriet, at skal han senere udvises, må det være til Mexico.« Det tiltrådte ministeriet så.

Der er mange andre udtalelser af samme art om, hvad der er sagt til Martinez. Det strider imod, at man i mellemtiden har søgt at få andre lande til at klare det problem.

Med hensyn til det sidste punkt om konsekvenserne er der selvfølgelig to elementer i denne sag. Der er udlændingeloven i almindelighed, som vi må interessere os for, og som jeg ikke når at komme ind på i dette indlæg. Jeg mener, at der er mange andre problemer end sådan nogle ret specielle, som dette jo er, men til gengæld også særlig alvorlige, som dette er. Der er de ca. 300 rutineudvisninger hvert år, som virkelig fjerner alle rettigheder, ikke bare fra de 300, der udvises rutinemæssigt efter at have udsønet en straf i Danmark, men som også fjerner retssikkerheden for alle de øvrige tusinder udlændinge her i landet. De ved simpelt hen, at hvis de svarer igen, f. eks. på rent racistiske udtalelser imod sig, eller hvad det nu er, havner i et slagsmål og får en dom, så er de så at sige sikre på bagefter at blive udvist. Altså disse konsekvenser af denne rutinepraksis, som gør, at tusindvis af mennesker i virkeligheden er stillet retligt dårligere. Men det er især konsekvenserne i den konkrete sag, vi må interessere os for i dag, for det er den konkrete sag, vi har taget op i dag.

Der er som sagt ingen stillingtagen til skyldspørgsmålet i det, jeg har sagt her, men den dybeste skepsis over for regeringens påstande, af de grunde, jeg har nævnt. Der er henvisning til svensk presse, som har haft lejlighed til at undersøge sagen derovre, der ligesom var indgangen, og som denne her kun er en udløber af, og som har konkluderet, at der var tale om et justitsmord, da man udviste Martinez' bror fra Sverige. Men væ-